

ניו-יורק כברי

"אמריקה שלא נבנתה",
תחרוטים של יגאל עוזרי,
גלריה כברי

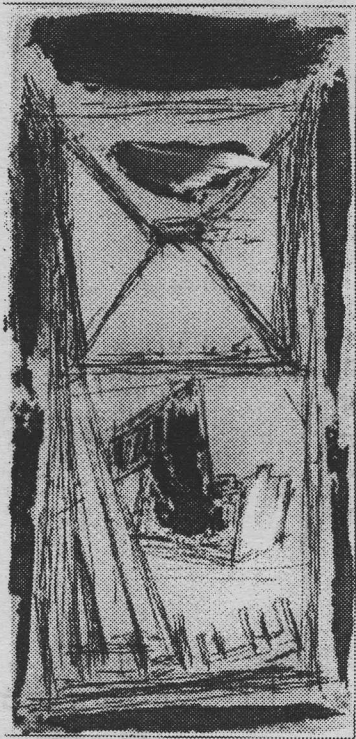
גאל עוזרי, צייר עם
נטייה מובהקת
לאדריכלות

וארכיטקטורה, יוצר מאז שנת 1990 בניו-יורק וקוצר שם הצלחה. בגיחותיו לארץ הוא מגיע לסדנת התחריט שלו בכברי, מעלה על פלטות המתכת ומדפיס על הנייר מבטים פאנורמיים על "אמריקה שלא נבנתה" ומוצא נקודות-השקה בין הקיבוץ יפה הנוף שבגליל לבין הנוף האורבאני. פתיחת התערוכה, בתחילת יולי, כאילו הזעתקה מגלריה בסוהו. רוני סומק קרא שירים שבהשפעתם יצר עוזרי תחרוטים, עלמות הקיבוץ דיגמנו בגדים שעוצבו בשיתוף פעולה של מעצבים וציירים אמריקאים, וגם המתאכנים היו משובחים מהרגיל. ממש תחיית הנשפים הראדאיסטיים של שנות החמישים. אבל מעל הכל עמדו תחרוטי עוזרי הסינמסקופיים.

עוזרי מצטרף בעשייה זו לעשרות אמנים שהציעו אוטופיות ארכיטקטוניות במהלך 200 השנים האחרונות, לערים המעושנות ונטולות הכלורופיל שבארצות-הברית. הרעיונות נדחו על הסף ונשארו כיצירות אמנות חשובות. עוזרי נוהה אחר באקמינסטר פולר, שהציע לכסות את מנהאטן על מנת לשפר בה את איכות הסביבה, ומפליג ברמיונו לגג גדול המגיח מן הים ומאיים לכסות את הכרך המזוהם בעולם.

מוצג כאן נוף פתוח עם פרספקטיבה ומרווח בין שמיים לארץ, המתמלא בפרגולות אדירות, שדרות עצים, דמויות ננסיות המתקיימות בצל ה"גג" האליפטי - וכל זה בנגיעות רגישות, כמעט נטולות צבע, ובמערכת קווים המזכירה ציור סיני ענוג. כמה פורמטים צרים ומאורכים כאלה נתונים במסגרת פנימית, שמסכיבה כותב עוזרי משפטים כגון: "אני אהב אותך כברי". מחווה למקום ששבה את ליבו וגם נסיון לקשור בין האוטופיה האמריקאית למציאות הישראלית. יגאל עוזרי של שנות השמונים הציג כאן בדים וניירות ענקיים שהושפעו דווקא מאמנות אירופית, אנסלם קיפר הגרמני וקוקי וקלמנטה האיטלקיים. צימצום מימדי עבודתו, הורדת מגוון הצבעים והמושגיות שמתורגמת בדרך מהודקת יותר לקו ולכתם - מייטיבים עם האמן המוכשר הזה.

יגאל עוזרי. תחריט בטכניקה מעורבת. גלריית כברי

רוני סומק בחר לקרוא בפתיחת התערוכה שיר שלו, שנקרא "גלירה": "כשאהיה גדולה את אומרת / אני רוצה להיות מוכרת ארטיקים ומשוררת" / הנה כדורי הגלירה שיחליקו מבין אצבעותיך. / צהובים מלימון, פרדס תפוזים בכתום / והאדום שהוקז מדם האבטיח. כאן גרה / השירה. אז למה לך מילים".

זו הדילמה האמיתית של המבקר, שמתעצמת בתערוכה של

עוזרי. אם יש תחרוטים כאלה - איזה משקל יש למילים? ואם הייתי כותב רק "לכו לראות" - האם העורכת היתה מאשרת להפרסום ואתם הייתם מקבלים את הגירוי האמיתי? בכל מקרה, לכו לראות.

קרני עם-עד